

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 1 năm 2014

Số 170

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Bộ đầu làm sao mở được?
2. Thành tâm tưởng nhớ nhau có hữu ích gì không?
3. Tại sao thiền hoài chưa thấy sáng?
4. Loạn động là sao?
5. Duyên đời là sao ?
6. Làm người cố gắng và trật tự có thể tu được không?
7. Tâm trạng nào mới gọi là tâm thật?
8. Người tu thiền làm sao hiểu được nhiều việc trong một lúc?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 5 tháng 4 năm 1996 1) Hỏi : Bộ đầu làm sao mở được? Đáp: Thừa bộ đầu do luồng điển trong nội thức xuyên qua hà đào thành, khớp xương xoáy óc, làm Pháp Luân Thường Chuyển đứng đắn, huệ tâm khai, xuất phát đi, chạy theo đường Thiên Xích hòa hợp với trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ. Kệ: Thông khai tâm thức chẳng mê mù Thức giác bình tâm tự tiến tu Vạn lý hành trình vô quái ngại Về nơi thanh nhẹ trí an du.	Ngày 6 tháng 4 năm 1996 2) Hỏi : Thành tâm tưởng nhớ nhau có hữu ích gì không? Đáp: Thừa, thành tâm tưởng nhớ nhau thì sẽ có ngày hội ngộ, người tu thiền thành tâm thì sẽ được tiến nhanh, điển quang sẽ được dồi dào hơn xưa. Kệ: Thành tâm tu luyện tiến hơn xưa Giải trí khai tâm tự lạc vừa Trí tuệ không ngừng trong quý cảm Cơ hàn chẳng có chẳng chán chừa.
Ngày 7 tháng 4 năm 1996 3) Hỏi : Tại sao thiền hoài chưa thấy sáng? Đáp: Thừa, thấy thiền hoài chưa đủ lực lượng thanh nhẹ. Còn lo âu chuyện đời chưa toàn diện buông bỏ trong nội thức, lắm khi còn bức nhọc. Dứt khoát ra đi thì mới tỏa được ánh sáng thanh tịnh. Kệ: Loạn động u mê vẫn giữ mình Tối tăm chưa sáng chẳng quy hình Cao tăng không tiến gieo duyên nợ Thức giác chưa minh chẳng rõ mình.	Ngày 8 tháng 4 năm 1996 4) Hỏi : Loạn động là sao? Đáp: Thừa, loạn động trước hết do luồng điển trong cơ tạng không điều hòa. Hệ thống thần kinh không đồng nhất. Trí tâm chưa trụ, nghĩ sai về người khác. Bức mình mất quân bình, hành động sai tưởng lầm là đúng. Kệ: Tạo động lầm sai khó giải bày Ngày ngày không tịnh sống bi ai Tình Trời không biết thêm đau khổ Hiếu thảo không rành ý tưởng sai.
Ngày 9 tháng 4 năm 1996 5) Hỏi : Duyên đời là sao? Đáp: Thừa duyên đời là khi gặp nhau bất cứ ở trường hợp nào cũng như đã sống chung từ lâu. Hai bên rất dễ thông cảm. Kệ: Gặp nhau như sống chung nhà hợp Tin cậy thương yêu tự cảm hòa Trao đổi không ngừng chung một mối Thương yêu tha thứ lại thật thà.	Ngày 10 tháng 4 năm 1996 6) Hỏi : Làm người cố gắng và trật tự có thể tu được không? Đáp: Thừa, làm người cố gắng và trật tự tức là người có căn tu. Tâm thức thích hòa bình và thanh tịnh. Kệ: Nguyên căn muốn sửa muốn quy hình Tái hội tâm linh tự chuyển mình Tâm đạo thức hòa tu tự tiến Dũng hành thực tế lại càng minh.
Ngày 11 tháng 4 năm 1996 7) Hỏi: Tâm trạng nào mới gọi là tâm thật? Đáp: Thừa, tâm trạng hồn nhiên và thật thà, thì mới gọi là tâm trạng thật, không thêm bớt không pha màu mè. Kệ: Thực hành chất phác mới là chơn Chẳng có lo âu chẳng giận hờn Quý họ thương mình tâm đạt đạo Về không thanh nhẹ tiến từ con.	Ngày 12 tháng 4 năm 1996 8) Hỏi: Người tu thiền làm sao hiểu được nhiều việc trong một lúc? Đáp: Thừa, người tu thiền đạt được ánh sáng trong nội tâm và khối óc thì có thể hiểu được nhiều việc trong một lúc, ví dụ, trong một căn phòng tối, thì mọi vật trước mắt đều không thấy rõ, bật đèn lên thì ánh sáng sẽ chiếu rõ rất cả đồ vật trong phòng và trật tự. Kệ: Ánh sáng phân ra đủ sắc màu Phân ra đủ loại rõ thân tào Chung vui hòa hợp cùng chung tiến Sắc giới phân minh rõ rệt màu.

THIÊN ĐỊA HUY HOÀNG

Thiên địa huy hoàng chuyển hóa sanh
Nhơn sanh tại thể tiếp thừa hành
Sanh sanh diệt diệt không giờ dứt
Thế sự đa đoan tự tiến hành

“*Thiên địa huy hoàng*”: Chúng ta đang cảm giác cái ánh sáng từ ở bên trên lồng lẩy đưa xuống, hóa hóa sanh sanh vạn vật hiện hành.

“*Nhơn sanh tại thể tiếp thừa hành*”: Chúng ta đang thừa hưởng cái thanh khí điển để mà sống hàng ngày.

“*Sanh sanh diệt diệt không giờ dứt*”: Có sanh thì phải có diệt, chuyển kiếp mỗi phần đang làm việc và đang dẫn tiến.

“*Thế sự đa đoan tự tiến hành*”: Thế sự thì nó nhiều lắm, mà chúng ta lần lần tự tu, tự sửa, tự tiến mới được, còn nếu không có thực hành ngồi đó mà nói thì nó nhiều việc lắm nhưng mà phải làm để mới thấy được.

Cơ năng bản thể phân ranh

Thượng trung quy hạ thừa hành hóa sanh

Cái cơ năng của bản thể, cái sự nhiễu động, khả năng sáng suốt, nóng lạnh ở trong bản thể nó phân ranh có thượng, trung, hạ rõ ràng. Thừa hành hóa sanh, mỗi người xuống thể gian ở đây, nhập vô trong cái bản thể chạy theo cái thất tình lục dục, thừa hành cái phận sự mà hóa hóa sanh sanh, kẻ đi người ở.

Phân ra chơn giả giựt giành

Đấu tranh vụ lợi tự hành lấy thân

“*Phân ra chơn giả giựt giành*”: Ở thể gian cái này thiệt cái kia giả, rốt cuộc cũng chẳng ai được cái gì.

“*Đấu tranh vụ lợi tự hành lấy thân*”: Tự làm cho mình khổ mà thôi. Ở đời, chúng ta ra đời thì ăn học, tìm hiểu, tranh đấu, giành địa vị, tài sản. Rốt cuộc rồi cũng hai bàn tay không bỏ ra đi.

Bất minh hòa giải xa gần

Giữ mình thủ thế thủ phần hơn thua

Không biết cái sự hòa giải xa gần, mình phải sửa mình nhiên hậu mới ảnh hưởng người khác. Bên chúng ta, chúng ta không sửa mà muốn đi sửa

chuyện ở đâu không. Thành ra nó thuộc về bất minh không có hòa giải được cái chuyện xa gần. Cái bản thể mình mà không sửa làm sao hòa giải được tất cả.

“*Giữ mình thủ thế thủ phần hơn thua*”: Chỉ có thủ thế thủ phần hơn thua, ta đây là hay, ta đây là sáng suốt, ta đây là giỏi hơn hết.

Tâm không tiến giải phân mùa

Cơ trời xoay chuyển nắng mưa đủ điều

Cái tâm mình không có phân giải được, không hiểu được cái chuyện ở bên trong. Bên trong mình cũng có Xuân, Hạ, Thu, Đông, cũng có tứ quý đầy đủ hết, cũng có chỗ nóng, chỗ lạnh, chỗ mát, chỗ tươi sáng; mà chúng ta không có trở về với bản thân, không có khai thác cái luồng thanh điển làm sao thấy được.

“*Cơ trời xoay chuyển nắng mưa đủ điều*”: Dòm ra ngoài thấy cơ trời xoay chuyển không, bên trên là nhẹ, ở dưới là nặng nhưng mà nó vẫn xoay chuyển ra tứ mùa, hóa hóa sanh sanh biến chuyển hàng ngày, hàng giờ, hàng phút, đủ điều phát triển hết thấy.

Trăng sao ẩn chiếu thủy triều

Có lên có xuống có nhiều dờ hay

Trăng sao ở bên trên, cái sự sáng suốt nó chiếu xuống thì thủy triều ở dưới này nó dâng lên. Cho nên con người ở thể gian mang bản thể có nước, lửa điển, ai cũng muốn câu tiến đi lên, mà phải có lên là có xuống, có nhiều dờ hay. Nhiều người ham muốn quá mức, rồi nó cũng trở lại quy nguyên. Như các bạn tu Vô Vi đây, ai vô thấy ánh sáng tưởng là ta đắc pháp, ta tiến tới nơi Tiên cảnh rồi, cố gắng rồi ở trong đó cứ tưởng là đắc, lên một thời gian rồi cũng phải trở lại. Có đi có về, nó mới mở cái tâm trí và nó khai thông ở bên trong nó mới rút. Lúc đó, nó mới nhận thức nó mới hiểu cái Tiểu Thiên Địa trong cái cơ thể của nó là có đầy đủ tất cả. Nó tận dụng cái quyền năng của nó để khai thác ở bên trong thì nó mới hiểu được hòa đồng với vũ trụ ở bên trên, nó mới hiểu Trời Đất là gì?

Cổ kim chuyển hóa đến nay

Phân đồng chẳng biết dờ hay của hồn

Cổ kim từ trước tới bây giờ nhiều phần nhiều chưa biết cái hồn. Không biết cái hồn mình hay cách nào mà đỡ cách nào. Tại sao chúng ta bị giam hãm ở đây? Rồi tại sao chúng ta lại tu? Tu để làm gì?

Tất cả mọi người ở đây tôi nói đến đây là thừa hành cái công tác để chuyển hóa, hóa hóa sanh sanh. Rồi bây giờ chúng ta tu là để lên rút ngắn cái thì giờ cho cái phần hồn được tiến triển lên nữa, để chúng ta không có luân hồi lại thế gian mà lãnh cái thể xác đau khổ này, phân vân mà không có biết được cái chuyện dở hay của phần hồn. Chính phần hồn là có thể tiến tới cái chỗ vô cực, vô biên, sáng suốt càng sáng suốt hơn. Nhưng mà người đời không chịu áp dụng, không chịu khai mở cái trực khí quay quần trong đầu óc mà cứ nuôi dưỡng, tiếc thương, thành ra không có mở được. Bây giờ chúng ta mở tất cả, căn nào quả nấy, phần nào phần nấy cho nó rõ rệt thì tự nhiên cái trực điện nó không có xâm chiếm trong tư tưởng và ngũ tạng của chúng ta. Lúc đó, chúng ta mới thành thoi, hòa đồng với ánh sáng ở bên trên. Chúng ta mới thấy cái hồn vía của chúng ta, té ra thức giác là đã mấy trăm năm trễ muộn, luân hồi lại thế gian, sống trong cái cảnh động loạn mà chẳng biết lấy mình là ai.

Lầm sai hướng ngoại dập dòn

Khổ đau tăng trưởng vía hồn bất minh

Đi trong cái chuyện lầm sai, hướng ngoại, à người này chết, thấy tôi khổ, người kia giàu tôi cũng khổ, mà ai giỏi hơn tôi thì tôi cũng so đo. Đó thì cái sự lầm sai đó, nó hướng ngoại nó dẫn dắt cái tinh thần mình, cứ dập dòn đau khổ.

“Khổ đau tăng trưởng vía hồn bất minh”: Cái sự khổ đau càng ngày càng tăng trưởng càng ngày càng thêm chớ không phải càng bớt. Minh động loạn nhiều chừng nào cái sự khổ đau nó tăng trưởng chừng nấy. Vía hồn nó càng ngày nó không có tương ngộ, cái hồn bị giam hãm trong con tim, cái vía ở ngay lỗ rún, nhưng mà hai bên không có tương ngộ được. Vì sao? Vì nó chuyển hướng ra bên ngoài, nó đi theo cái sự động loạn, thành ra hai cái nó không có tương cảm và không có tương ngộ được.

Tạo thêm lý thuyết giả tình

Người mình chẳng nói làm thình hiếu hòa

Nó bất minh nó tạo thêm cái lý thuyết giả tình, nói đủ thứ nhưng mà không có làm đủ thứ. Còn con người mình đó, cái người mà tu về pháp lý nó tự hành tự mở rồi, nó sáng suốt. Nó chẳng nói, nó

không cần nói mà nó làm thình mà nó hiếu hòa là nó biết cái chuyện cần phải tiến để nó đi lên bên trên. Trong cái luật định vay trả Trời Đất đã ban bố cho nó, cha mẹ đã ban bố cho nó, nó biết nó cần phải trả. Nó cần phải thực thi, cần phải khai thác lấy nó để hòa cảm trong cái luật định vay trả rõ rệt.

Quá trình Phật Pháp Di Đà

Chiếu minh hành giả tự hòa chơn như

Cái quá trình Phật Pháp của Đức Di Đà đã ban bố, truyền khoa cho tất cả những người ở thế gian này, sẵn sàng cái luồng điện chiếu minh ngay chơn tim, chơn mày của mọi người.

“Chiếu minh hành giả tự hòa chơn như”: Lúc các bạn ngồi công phu, các bạn thấy một ánh sáng từ đầu xẹt tới, đó là cái điện của Đức Di Đà chiếu minh cho các bạn. Tự hòa chơn như, khi mà các bạn sáng suốt rồi theo cái ánh sáng đó thì cái phần sáng của các bạn cũng xuất phát ra tiến tới, cái tâm nó thoi thới, khi mà các bạn thấy được cái ánh sáng đó thì trong nội tâm các bạn tự nhiên nó thoi thới.

Nguyên căn không động tươi cười

Làm người bày biểu người người cảm giao

Nguyên căn thì nó không động tươi cười, cái phần hồn mình trở về cái nguyên căn nó thì vui vẻ lắm.

“Làm người bày biểu người người cảm giao”: Rồi lớn ra ở thế gian người bày một thứ, rồi bày ra đủ thứ, trách móc dư luận sống ở trong cái động loạn mà thối.

Tình thương tự giác tự đào

Đấu tranh thêm khổ chuyển vào động cơ

Cái tình thương, mình biết cái tình thương của Trời Đất đã ban bố mình hàng ngày, hàng giờ, hàng phút, thanh khí điện vào cái mảnh đất phù sanh này giao cảm để nuôi dưỡng cái bản thể mình để cho phần hồn thức giác làm được phận sự trong cái luật định chuyển hóa hóa hóa sanh sanh. Đó, vậy thì chúng ta phải noi theo cái tình thương đó mà tự giác tự đào, đem cái phần thanh điện của chúng ta ra để hòa tiến lên cái phần thanh điện ở bên trên. Còn nếu mà chúng ta đấu tranh thêm, khổ thêm, đấu tranh về cái chuyện đời để thắng thế. Ăn được một số người rồi rút cuộc ta cũng chưa mình cảm lấy ta, ta cũng không có giữ được. Rút cuộc cũng buông bỏ bàn tay không đi. Càng đấu tranh thì càng đau khổ, chuyển vào trong cái động cơ động loạn. Trong cái động cơ, nó làm cho mình xoay chuyển tâm bất an. Cho nên các bạn tu, trong lúc tu thì thích tu lắm nhưng mà

ban ngày thì cũng có chuyện ăn thua với người ta, ăn thua rồi các bạn làm Pháp Luân không được. Các bạn thấy không, cả một cái chương trình gây gỗ, nó xuất hiện trước mặt các bạn khi mà các bạn soi hồn, cả cái sự cảm động đau khổ của đời nó xuất hiện trong lúc các bạn soi hồn là vì các bạn đã nhiễm cái ngoại cảnh động loạn, thay vì thanh tịnh mà nó làm cho các bạn bất an trong lúc các bạn công phu.

Chúng ta tu ở đây rồi chúng ta phải hướng thượng, chỉ lấy trung tâm bộ đầu mà dùng cái phần thanh điền đi theo cái tình thương của Trời Đất đã ban bố vô cùng sáng suốt đem xuống cho mọi người được tự hưởng. Chúng ta không chịu tiến lên hòa cảm để chúng ta đem cái sự sáng suốt mà sở đắc một phần đó, cho nó ngự trị nơi tư tưởng của thiên hạ, cái đó là sai lầm. Chúng ta ở đây tự tu, tự sửa, tự giải tỏa những sự u mê tăm tối của mình, trước điền đang bám sát trong cái cơ thể này. Chúng ta trở về cái

phần thanh tịnh rồi nhiên hậu chúng ta mới hòa đồng cái phần thanh khí điền ở bên trên, lúc đó chúng ta mới tiến về hòa đồng với tất cả. Cho nên các bạn phải kiên tâm, kiên nhẫn, tự hành, cương quyết để kèm chế tất cả những sự sai lầm cho nó xuất phát đi, khứ trước lưu thanh. Lúc đó các bạn ngồi công phu nó rất bình an và nó thấy rõ ràng trong một thời công phu các bạn tự giác cái sự sai lầm là cái gì? Lúc đó chúng ta thì hành là đúng, nhưng mà bây giờ chúng ta thanh tịnh rồi, chúng ta thấy ánh sáng hòa chiếu rồi, được ánh sáng ở bên trên hòa chiếu rồi. Chúng ta thấy sự sai lầm của chúng ta thì chúng ta cần phải tiến theo cái ánh sáng thay vì trở về cái sự động loạn hồi xưa thì tự nhiên nó mới dứt khoát được cái tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục. Các bạn đang thực thi đây là tự chữa cái căn bệnh của các bạn, lấy điền chữa điền chớ các bạn không có lấy vật chất nữa.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 15/6/1974)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

THƯ NGỎ

Kính gửi: Tuần báo Vô Vi
Tuần báo Phát Triển Điện Năng
Thiền viện hội tụ tâm linh cùng tiến tới Canada
Chị Lê Kim Phụng – Bạn đạo Bỉ quốc
Anh Tâm Ly- Bạn đạo Mỹ quốc
Đoàn thiện nguyện Thành Phố Hồ Chí Minh

Tôi tên Phạm Thu Loan- Trưởng phòng nam y từ thiện Vô Vi, xã Tân Đức, huyện Đàm Dơi, tỉnh Cà Mau. Đại diện bạn đạo Vô Vi y dược miền Tây Cà Mau. Xin chân thành cảm ơn Tuần báo Vô Vi, Tuần

báo Phát Triển Điện Năng đã nhiệt tình đăng thư ngỏ của Thu Loan về việc xin hỗ trợ phòng nam y từ thiện. Nhờ đó mà quý bạn đạo đã nhận được tin, đã ủng hộ cho Thu Loan xây dựng xong được phòng nam y nhân đạo khang trang, để phục vụ cho bệnh nhân nghèo tại địa phương. Tôi đại diện cho nhóm bạn đạo y dược miền Tây Cà Mau chân thành cảm ơn tinh thần quý báo của bạn đạo gần xa. Tôi xin hứa sẽ phục vụ hết sức mình để đáp lại những tấm lòng nhân ái.

Đàm Dơi, ngày 18 tháng 1 năm 2014.
Phạm Thu Loan -SĐT:01244249545

VÀI CHỦ ĐỀ VÔ VI

Có vài đề tài bạn đạo thường thắc mắc xin được nêu ra đây để cùng bàn bạc.

1. CHÔN HAY ĐỐT (SAU KHI CHẾT).

Đề tài này liên quan đến **thể vía đang nằm ở rốn**. Nếu chôn thì vía nằm luôn trong xác cho đến khi luân hồi... Nếu thiêu xác thì vía sẽ theo một thân nhân nào đó cho đến khi người đó chết.

Bạn đạo Vô Vi (và cha mẹ) sau khi chết, những người thanh tịnh sẽ được Đức Thầy dắt linh hồn về Trung Thiên. Còn vía thì thường phải chờ một thời gian. Nếu nằm lâu trong mộ sẽ bị xình thúì rất khó chịu, nhất là các ngôi mộ ngập nước.

Nếu thiêu xác cha mẹ sau khi chết, Vía của cha hay mẹ sẽ theo bạn đạo này cho đến khi được Đức Thầy dắt họ đi. Điều kiện thâm niên để được Đức Thầy dắt vía của cha mẹ đi là rất lâu năm. Trong thời gian hồn/vía cha mẹ theo thì bạn đạo có thể thay đổi tánh tình, ảnh hưởng việc tu học.

Kết luận: Khi bạn đạo mất, nếu tu thanh tịnh thì nên thiêu xác.

Còn cha mẹ của bạn đạo mất thì rất khó quyết định. Nếu chọn chữ hiếu thì thiêu xác (*vía kia lập tức theo bạn đạo*) hay chữ tu thì chôn. Nếu chôn thì vía cha mẹ sẽ nằm trong mộ, đợi đến khi bạn đạo đủ trình độ thì Đức Thầy cũng dắt đi. Không có một công thức cố định.

2. THÁNH THAI, MÔ NI CHÂU.

Theo Kinh A Di Đà Chú Giải của Đức Tổ Sư, trong các pháp tu cũ, pháp thai (*để phân biệt với phàm thai*) được kết dưới rốn, mỗi năm mang lên một chút. Đủ 32 năm thì lên đến đầu thành Thánh Thai.

Mô Ni Châu, được tạo ra ngay trên đầu, từ Hà Sa là ánh sáng do tinh, khí, thần tụ thành, là loại Thánh Thai trực tiếp hơn.

Khái niệm này giống hình tiểu thiên địa của Lục Tổ Huệ Năng: “Thiên Cốc cung Anh Nhi giáng thế”. Khi Thánh Thai này xuất ra ngao du Thiên Đàng thì gọi là xuất hồn.

Thánh Thai này được kết bằng phương pháp mà Đức Tổ Sư gọi là võ phạt và khuyên nên “Thừa Võ Hóa Văn”: Chơn hồn từ tim lên đầu, không phải do thể xác tạo ra. Chơn hồn xuất ra đi cũng cao hơn Thánh Thai. Hơn nữa, sau khi chết, Thánh Thai tan rã theo thể xác.

Sau khi Đức Thầy khai triển xong tiểu thiên địa, khoảng năm 1955/1956 thì Đức Tổ Sư mới có thanh điển để bắt đầu hành trình thừa võ hóa văn. Đến năm 1967, chơn hồn, chơn vía của Đức Tổ Sư rời xác về Trung Thiên.

*Khương bửu Võ
(Los Angeles, ngày 17/1/2014)*

Tâm Sự với Đức Thầy

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ BRUXELLES, Bỉ

Chị LTN

Hỏi: Kính thưa Thầy,

Con mấy lúc sau này, con công phu gặp khó khăn sau đây :

Lúc 12h khuya sau khi nguyện và Soi Hồn, con thờ Pháp Luân, thờ cái thứ hai hay cái thứ ba, tự nhiên con như hơi mê, ngưng không làm Pháp Luân nữa,

ngồi một hồi ý thức được mình không thờ Pháp Luân được sáu cái, tức thời làm Pháp Luân lại, rồi cũng cái thứ hai thứ ba lại mê mê rồi ngưng quên luôn ra lệnh cố gắng xuất hồn lên đánh lễ Phật nơi hà đào thành, rồi vô thiên luôn. Như vậy con làm có đúng không? Xin Thầy chỉ dẫn cho con. Con xin tạ ơn Thầy.

Con còn một câu hỏi nữa, em con muốn vô thiền mà nghe phong phanh bây giờ bắt đầu thiền là trễ rồi, nên nó hơi ngã lòng. Xin thầy cho con vài lời khuyên cho em con vững lòng tin để vô thiền được sớm sáng. Xin cảm tạ ơn Thầy.

Đáp: Khi mê thì ngồi đồ ngủ luôn. Em con nếu có tâm và ăn năn tự cứu mình thì không bao giờ trễ.

Bạn đạo Thiền Đường Thức Tâm, Adelaide

Hỏi: Kính thưa Thầy, hôm Chủ Nhật vừa qua, chúng con tại TD Thức Tâm đã thảo luận không ít về việc làm thẻ Hội Viên cho các Hội Ái Hữu Vô Vi. Kính xin Thầy bỏ chút thì giờ để xác định lại cho rõ ràng vì chúng con nghĩ chuyện này khá quan trọng, và chúng con không muốn nghe và làm theo Thầy khi không hiểu rõ ý nghĩa của sự việc. Theo chúng con hiểu, Thầy kêu gọi làm thẻ hội viên là chỉ vì trật tự sinh hoạt của tập thể trong môi trường xã hội tại địa phương, chẳng hạn như trong các dịp đại hội, các dịp đi chơi có đông bạn đạo tham gia thì thẻ hội viên sẽ giúp ban tổ chức dễ dàng làm việc hơn, người ngoài nhìn vào nhóm Vô Vi thấy có nề nếp hơn. Ngoài ra, thẻ hội viên không có giá trị nào khác về đạo pháp, không phải là một thủ tục nhập phái thiền Vô Vi, hoặc một sự ràng buộc gì về tâm linh. Thưa Thầy, có phải vậy không?

Và nếu là một sự tiện lợi về sinh hoạt, thì toàn thể bạn đạo khắp năm châu, hoặc trong 1 nước, có nên làm thẻ với cùng một kiểu nhưng chỉ có tên địa phương khác nhau hay không?

Chúng con nghĩ sự đồng nhất đó sẽ phản ánh phần nào sự đoàn kết, hòa đồng, thương yêu của cộng đồng Vô Vi.

Cảm tạ sự soi sáng của Thầy.

Đáp: Thẻ hội viên thông thường là để đáp ứng cho sự đòi hỏi trật tự của chánh phủ địa phương. Một hội thành lập được giấy phép đều phải đệ trình số hội viên; đó là trật tự chung của bất cứ chế độ tự do nào trên mặt đất này.

Hội viên đầy đủ và trật tự sẽ được sự giúp đỡ của chánh phủ địa phương, khi có cơ hội bành trướng. Chúng ta nên làm việc hữu ích cho chung ở tương lai.

VIỆT NAM

ANH Z

Kính thưa Thầy, riêng bản thân con qua thời gian tu học có những hiện tượng sau đây, con kính xin Thầy giảng dạy cho con hiểu:

Hỏi: Cứ hai ba tháng bộ đầu của con đau ngay xoay óc xuống mỏ ác và trung tâm chân mày và đau giống như muốn nẻ đầu, rất ê ẩm, phát đau lúc nào cũng 12 giờ trưa đến 22 giờ đêm là hết?

Đáp: Con phải lưu ý về vấn đề ăn uống, hạn nhất nếu mà ăn mắm có độc tố dễ tấn công khối óc, con nên ăn rau nhiều, ăn đồ nhẹ, ăn đồ có nhiều chất xanh - lục tố thì những phần đó có thể giải được.

Hỏi: Có một lần lúc 12 giờ trưa con nằm nghỉ, nhắm mắt lại thì con thấy một đóm lửa bằng tàn diếu thuốc đang hút, từ xa bay vào ngay vàng trán con, càng vào gần càng to bằng miệng chén và đổi màu xanh xoay tròn và hết xoay lùi ra xa tiếp tục 5 lần như vậy, 5 lần 5 màu: xanh, đỏ, vàng, tím, lục. Mỗi lần xoay chừng 1 phút. Khi xoay trong vòng tròn cũng hiện 5 màu rất đẹp. Con mong chờ đức Thầy chỉ dạy vào những bài kỳ đến.

Đáp: Đó là hội tụ luồng điện của ngũ tạng - kim, mộc, thủy, hỏa, thổ hội tụ dần dần đi lên, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang sẽ dẫn tiên và tụ hợp thành mô ni châu tốt đẹp ở tương lai. Con sẽ giao du bất cứ nơi nào.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TÁM TỪ VIỆT NAM

ngày 2 tháng 5 năm 1996

Kính thưa đức Thầy kính yêu và ngưỡng mộ,
Chúng con là những đứa con Vô Vi lạc đàn, từ vùng kinh tế mới cao nguyên,..., đất đỏ Việt Nam, vẫn luôn hướng về hải ngoại. Nơi đức Thầy đang sống và giảng dạy cho tất cả bạn đạo khắp năm châu tu học, và đem tất cả tình thương đi khắp nơi để hóa độ chúng sanh mong cầu giải thoát.

Nơi quê nhà xa xôi cách trở nhưng chúng con thời gian qua cũng đã nhận được hai lần bài vở của đức Thầy ...Đây là niềm vui sướng và trợ duyên trên bước đường tu học. Chúng con nguyện theo bước chân đức Thầy: Học và hành đúng pháp mà đức Thầy đã dạy. Chúng con cầu mong tương lai sẽ được trở về với cội nguồn trong sáng bên Cha bên Mẹ. Dù hiện tại chúng con đang gặp rất nhiều nghịch cảnh trong cuộc sống nhất là kinh tế vì hai năm mất mùa liên tục, kinh tế khó khăn. Song bên cạnh cũng còn chút ân huệ của Cha Mẹ sắp đặt là thường xuyên chúng con nhận được thư và bài vở của bác X gửi về và bác gửi hình ảnh của đức Thầy để chúng con chiêm ngưỡng và bác cũng gửi cho chúng con quà bằng hiện kim làm vui và nhắc nhở lời đức Thầy giảng dạy mà tinh tấn tu học. Trong thư bác có cho chúng con biết là đức Thầy có gửi về cho Nhóm Vô Vi chúng con \$1000.0, đức Thầy giao cho huynh L, Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Mỹ chuyển, nhưng đến nay chúng con chưa thấy gì hết. Qua thư này, với những dòng chữ ngắn ngủi của những đứa con Vô Vi sơ đẳng ở núi rừng, kính nhờ đức Thầy cho chúng con thăm hỏi toàn ban Biên Tập VôViLED hàng tuần hoàn thành nhiệm vụ mà đức Thầy giao phó và mãi mãi đừng quên chúng con, con thay mặt anh chị em đầy tình nghĩa huynh đệ vùng Y.

Chúng con đánh lễ đức Thầy tăng tuổi thọ và ban rải thanh điển để chúng sanh tầm gọi: hết trước tăng thanh trợ duyên tu học. Chúng con nguyện mãi mãi theo con đường mà đức Thầy đang soi sáng cho chúng con đi.

Chúng con kính bái đức Thầy.

Thay mặt huynh đệ Nhóm Vô Vi Y, Việt Nam

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Z con,

Thầy đã nhận được thư con và được biết mọi việc do duyên trời đã sắp đặt, kẻ sống ở đô thị, người sống ở núi rừng nhưng mà con có duyên lành được sống nơi đó để cảm thức được sự tự nhiên và hồn nhiên của tâm hồn để tiến hoá. Tất cả đều do Thượng Đế an bài, còn phần Thầy cũng đã nguyện với Trời Đất là : Từ vì đạo, tu hết mình, bất cứ lúc nào cũng lo tu. Cho nên, ngày hôm nay tiền bạc mà Thầy có cũng do Thượng Đế ân ban, sắp đặt cho Thầy có chút đỉnh để trợ duyên cho các con. Chuyện đó đã giao cho Hội Trưởng Hội Ái Hữu Hoa Kỳ, thì con biết được tin đó con có thể viết thư thẳng, hỏi thăm anh L chừng nào sẽ gửi. Chứ tiền Thầy có thì Thầy luôn luôn nhớ đến các con (ghi chú: Thầy khóc.....!!!!). Lúc nào cũng thông cảm tình trạng khó khăn của các con. Về vật chất thì Thầy không có nhiều nhưng về phần điển, thì các con phải tu các con mới nhận được rõ rệt hơn. Chỉ có Trời, Thượng Đế mới cứu được các con mà thôi, thì các con phải dũng mãnh lo tu học, chết đói cũng có Trời lo, chớ người đời không làm cách gì hơn hết. Luôn luôn hướng về Thượng Đế mà tu thì sẽ được giải nghiệp tâm và thăng hoa nhẹ nhàng. Ngày đêm lo tu tức là con sẽ gặt hái được. Kinh tế của Trời Phật là Điển thì con mới thăng hoa. Trời, Đất, Người, con là gom gọn của Thượng Đế, từ đó con mới sẽ thấy ra chiều sâu của Ngài đã tận tâm phục vụ bất cứ nơi nào, kẻ nghèo như người giàu. Lúc nào Ngài cũng tận tâm tận độ quần sanh, nhưng mà quần sanh bị chấp mê, trễ nãi, thiệt thòi nơi đó. Chứ Thượng Đế không bao giờ bỏ một đứa con nào! Tình cảnh thiếu thốn của con về đời, về vật chất, nhưng con có tâm đạo con sẽ phong phú về điển quang của Trời Phật. Vậy con hãy cố gắng khai thác lấy chính con để tiến hóa nhiên hậu mới độ người kế tiếp được. Thầy không có gì hơn, đôi lời chúc các con vui khỏe và cố gắng nhịn nhục nhận những cái gì Thượng Đế đã ân ban từ cái khổ cho đến cái sướng. Chúc các con thân tâm an lạc.

Quý thương,
LƯƠNG SĨ HẰNG

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 8 tháng 2 năm 1980
MẤU ÁI 5

Cơ trời thay đổi hoài hoài
Sửa sai tự tiến lập dài tình thương
Tình thương của mẹ như gương
Đón chờ con cái tự nương chuyển tình.

Mẹ thương mẹ hát mẹ ngâm
Mẹ ru con ngủ mẹ thầm khuyên con
Một năm sắp hết lại còn
Sang năm con phải vuông tròn dựng xây.

Dù cho con trẻ tạo sai
Mẹ thương mẹ vẫn giúp hoài không ngưng
Chu trình tiến hóa không ngừng
Mong sao con trẻ chớ dừng một nơi.

Không mong con trẻ lộng ngôn
Thề nguyện phải giữ ôn tồn tiến lên
Nguy nga đã sẵn có nền
Trung thiên thế giới vững bền chờ con.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Hai Mươi Bốn

LẠI DẠO CUNG TRUNG HOA LẮNG NGHE

TRUNG HOA ĐỂ QUÂN THUYẾT PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 9 tháng 5 năm Canh Thân (1980)

Thơ

*Hỏa tảo cao trương hân thấp y
Thanh phong phiến trúc ý lương vi
Thương trường nhiệt liệt thiên kim trọng
Bất nhược tăng gia hóa yến phi.*

Dịch

Lửa cao mạnh áo dầm mồ hôi
Quạt trúc gió trong mát mẻ đời
Buôn bán ganh đua tham lợi lộc
Học làm én lượn sống đi thôi.

Tế Phật: Ngày hè nóng nực không mưa móc, mọi người cảm thấy tim phồng khí khô, đất đai cũng quá khát nên mở lớn miệng chờ mưa đổ xuống. Con người sống trên đất phải lo tích trữ nước đạo đức, làm mưa móc ngọt ngào rửa sạch trần gian, sương trong mới khiến sự sống tung bừng đua nở, sinh mệnh hết khô khan cần cỗi. Bữa nay thầy lại hướng dẫn trò ngoan Dương Sinh dạo thăm cung Trung Hoa, vào bái hội đức Hoàng Lão để kính xin ngài khai mở lí đạo siêu diệu. Chuẩn bị lên đài sen.

Dương Sinh: Thưa con đã chuẩn bị xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi, chúng ta nên đến bái hội đức Hoàng Lão để lắng nghe ngài ban lời chỉ giáo.

Dương Sinh: Nay được nghe đức cao minh thuyết pháp đề mở trí quả là phúc đạo sâu dày. Cảm tạ ân sư đã có công hướng dẫn.

Tế Phật: Đó là mệnh trời run rủi, là công lao cùng nhiệt tâm của thầy trong việc phổ độ chúng sinh, là sự cứu độ được rất nhiều người của Dương Sinh. Thầy rất lấy làm vinh dự được có một môn đệ như con, bữa nay dạo thăm tam giới cũng là do trời xanh sắp đặt, phải hết sức nhẫn nhục gánh trách nhiệm thì công việc viết sách Thiên Đường Du Ký mới chóng hoàn thành, nhiệm vụ phổ độ chúng sinh mới mau hoàn tất, hãy gắng lên.

Dương Sinh: Cảm tạ ân sư đã rửa lòng thương chỉ giáo cho con, con xin tuân lệnh. Các vị đắc đạo cao minh tại từng trời Ngũ Lão vị nào vị nấy tướng mạo trang nghiêm, đạo khí phi phàm, tin rằng các vị đó đã mất rất nhiều công phu khổ luyện ngày nay mới thành tựu. Trên trời, dưới trời đều giống nhau, phải chịu gian lao khổ cực mới có thể thâm hoạch được kết quả... Tới nơi thánh địa Hoàng Lão cư ngụ, lòng cảm thấy buồn rười rượi không hiểu tại sao?

Tế Phật: Đợi lát nữa thỉnh giáo đức Đế Quân sẽ rõ lí do.

Dương Sinh: Thưa phải. Đệ tử xin cúi đầu kính lạy đức Đế Quân. Bữa nay đệ tử theo ân sư tới thăm đất Thánh quý báu, kính xin đức Đế Quân khai mở trí huệ cùng chỉ rõ bến mê cho đệ tử được tỏ tường. Hiện giờ đệ tử cảm thấy lòng buồn rầu bứt rứt không yên, không rõ nguyên do tại sao?

Đế Quân: Ruộng tâm của chúng sinh chứa đầy lửa tham dục, không có lấy một giọt nước pháp cam lộ tưới tắm, ngẫu nhiên một trận mưa đổ xuống họ bèn chiêm trồn làm của riêng, không chịu chia sẻ cho

kẻ khác lấy một giọt. Không ngạc nhiên, là bởi tâm chúng sinh bị bít kín, động loạn, đói khát nên thiết nghĩ dầu khí lạnh, nước băng cũng khó làm cho nó lắng tĩnh nổi. Tâm con người vốn mơn mớn tươi tốt như cỏ xanh, lá thắm song chỉ vì bị lửa dục thiêu đốt cháy rụi, cho nên đời sống tinh thần đang xanh tươi mới trở thành khô héo, đất báu đạo vàng biến thành than đen, đất vàng đã biến chất, lửa bạo tàn lan tràn khắp chốn, khắp nơi. Vì sự biến hóa dưới đất mà trên trời cũng cảm ứng đó là lý do tại sao Dương Sinh đã lên tới chốn này mà lòng còn cảm thấy âu sầu buồn bã.

Dương Sinh: Thi ra nguyên nhân là như vậy.

Đế Quân: Bữa nay tôi hướng dẫn Dương Sinh đi tham quan phong cảnh kì diệu của cõi trời Hoàng Lão.

Dương Sinh: Cảm tạ đức Đế Quân đã tận tình chỉ giáo... Ngài hướng dẫn chúng tôi dạo thăm khắp chốn, trong lòng vô cùng cảm kích, tới nơi thấy một nông trường lớn rộng, hoa cỏ cây cối tốt tươi, kết trái nhiều vô số kể, có cả lúa và mía làm đường giống hết cõi trần thế, nơi đó có phải dương gian chăng?

Đế Quân: Đất đai dưới trần đều do linh khí của tôi biến hóa mà thành, trời cũng ở tại nhân gian, nhân gian cũng giống trên trời. Con người đội trời đạp đất, kẻ tuân theo chính đạo đất họ đứng là đất yên, đất lành. Nếu như đem khoảnh đất nhỏ yên lành vui tươi đó mà mở rộng ra ắt là sẽ trở thành thế giới thiên đường vĩ đại. Tất cả những gì ở nơi đó có nhân gian đều có cả, những cái hiện ra trước mắt Dương Sinh đã giúp cho sự hiểu biết về thiên cơ rất nhiều, kẻ có duyên sẽ tự cảm ứng với cảnh mà giác ngộ.

1. Những ruộng lúa kia nước thừa thãi, phân không thiếu, cỏ dại trừ sạch do đó kết được nhiều hạt, những bông lúa kia lại còn cúi rạp đầu kính chào Dương Sinh nữa đấy. Con người nếu như học được tinh thần này, nhất định đạo quả sẽ gặt hái được nhiều.

2. Những vườn mía này vì đất quá cứng, không có nước tưới, mía mọc lên vỏ cứng ruột mềm thân thẳng rỗng, nước nhạt nhẽo, ăn chẳng ngon lành, hẳn là không được người ta ưa thích. Chúng sinh cũng giống như cây trái, có loại cương cường bất khuất song lại vô tình vô vị, những loại người này chắc chắn kẻ khác sẽ nhận ra rằng mùi vị của nó không phải là mùi vị đạo. Con người vốn là một hạt chủng tử từ cõi hỗn nguyên giáng thế gian rồi mới khôn lớn thành người, tiếp tục nở hoa kết trái sinh đẻ nuôi nấng để nối dõi đời sau. Còn ngược lại chắc chắn sẽ không đứng nổi trên đất thực, không hết lòng vì thiên chức, đem nguyên khí vào đạo đức của trời phú cho đem vùi hết sạch, thậm chí còn sinh giặc trên mặt đất, dùng gươm giáo sát hại sinh linh, ngọn cỏ cũng chẳng chừa. Song sát hại đời sống đồng loại cùng muôn loài chính là tự giết đời sống trí tuệ cùng đạo căn của chính mình. Cuối cùng thì những kẻ dùng võ lực đều không được đạo siêu diệu của Hoàng Lão chấp nhận, thực đáng tiếc thay. Ba thước trên đầu chúng sinh có thần minh, ba thước dưới đất nơi chúng sinh đứng có đạo lớn, chớ quá coi thường. Chân không đi nẻo tà ắt sẽ đi trên đường đạo, tay không nhúng vào chuyện bất nghĩa ắt thò tay là với ngay tới thiên đạo. Tu đạo chẳng khó khăn, chỉ cần chân tay đi đứng hành động nhất nhất tuân theo quy củ là thành công ngay, thực quá đơn giản.

(còn tiếp)

